

3. Het gehalte van mengvoeders aan graanprodukten in de zin van de verordeningen nrs. 661/72 en 1121/72 moet worden bepaald aan de hand van alle afzonderlijke bestanddelen van het mengvoeder die bij een produktietechnisch te onderscheiden be- of verwerkingsprocédé kunnen worden verkregen en op zich recht geven op restituties.

In zaak 145/81,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van de Bundesfinanzhof, in het aldaar aanhangig geding tussen

HAUPTZOLLAMT HAMBURG-JONAS

en

LUDWIG WÜNSCHE & Co.,

om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de verordeningen van de Commissie nrs. 661/72 van 29 maart 1972 en 1121/72 van 29 mei 1972 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor mengvoeders op basis van granen,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede kamer),

samengesteld als volgt: O. Due, kamerpresident, A. Chloros en F. Grévisse, rechters,

advocaat-generaal: P. VerLoren van Themaat
griffier: J. A. Pompe, adjunct-griffier

het navolgende

ARREST

De feiten

De verwijzingsbeschikking en de krachtens artikel 20 van 's Hofs Statuut-EEG ingediende schriftelijke opmerkingen kunnen worden samengevat als volgt:

I — De feiten en het procesverloop

De firma Wünsche voerde op 27 april 1972 en 7 juni 1972, dat wil zeggen vóór de toetreding van het Verenigd Koninkrijk tot de Gemeenschap, naar dat land twee partijen mengvoeders uit, die luidens haar verklaring waren samengesteld als volgt:

„66 % gerstemeel, ander,
20 % gerstezemelen, gemalen,
12 % aardappelzetmeel,
1 % mineralenmengsel,
1 % melasse.”

Ten tijde van de betrokken feiten golden voor die twee exporten de verordeningen (EEG) nrs. 661/72 en 1121/72, waarop verzoekster haar aanspraak op restituties baseerde.

Het Hauptzollamt stelde naderhand vast dat het „gerstemeel, ander” een mengsel was van meel, verkregen door het malen van gerst en zogenoemd „slijpmeel”, en vorderde van de oorspronkelijk aan de firma Wünsche toegekende restituties ter hoogte van DM 102 985,49 terugbetaling van een bedrag van DM 89 175,33. Het

Hauptzollamt was van oordeel dat „gerstemeel, ander” een mengsel was, voor 22,7 % bestaande uit gemalen gerst en voor 77,3 % uit slijpmeel, ontstaan in de eerste en de tweede pelgang bij de produktie van gepelde gerst. Volgens het Hauptzollamt was het slijpmeel een bijprodukt van de vervaardiging van gepelde gerst en kon het niet worden aangemerkt als een graanprodukt in de zin van de betrokken verordeningen. Het weigerde derhalve het mengsel van gerstemeel en slijpmeel als één produkt aan te merken.

Het Finanzgericht Hamburg sloot zich aan bij de opvatting van de firma Wünsche, dat het bij het eerste en het tweede pelprocédé verkregen slijpmeel, evenals het meel van gemalen gerst, als één graanprodukt in de zin van genoemde verordeningen kan worden beschouwd. Hiertegen stelde het Hauptzollamt beroep tot cassatie in bij de Bundesfinanzhof.

De Bundesfinanzhof, oordelende dat het hier de uitlegging van bepalingen van afgeleid gemeenschapsrecht betreft, heeft de behandeling van de zaak bij op 9 juni 1981 ter griffie van het Hof ingeschreven beschikking van 12 mei 1981 geschorst en het Hof de volgende vier prejudiciële vragen voorgelegd:

1. Moeten bij de vaststelling van het gehalte van mengvoeders aan graanprodukten in de zin van de verordeningen (EEG) nrs. 661/72 en 1121/72 van de Commissie ook produkten in aanmerking worden genomen die bij het slijpen of pellen en niet bij het malen van graankorrels zijn ontstaan?

2. Moet het gehalte van mengvoeders aan graanprodukten in de zin van bovenbedoelde verordeningen worden bepaald aan de hand van alle in het mengvoeder vervatte bestanddelen die bij de be- of verwerking van granen zijn ontstaan?
3. Ingeval vraag 2 ontkennend wordt beantwoord: kan als graanprodukt in de zin van de bedoelde verordeningen worden aangemerkt een eerste mengsel, bestaande uit gemalen gerst en zogenoemd slijpmeel?
4. Ingeval vraag 1 bevestigend en vraag 3 ontkennend wordt beantwoord: moeten de bij de onderscheiden slijp- of pelprocédés voor de produktie van gepelde gerst verkregen hoeveelheden slijpmeel bij de vaststelling van het gehalte van mengvoeders aan graanprodukten in de zin van genoemde verordeningen afzonderlijk in aanmerking worden genomen?

Bij beschikking van 25 november 1981 heeft het Hof, vaststellende dat geen bij het geding betrokken Lid-Staat of instelling heeft verzocht, over de zaak in voltallige zitting te beslissen, de zaak overeenkomstig artikel 95, paragraaf 1 en 2 van het Reglement voor de procesvoering naar de Tweede kamer verwezen.

Krachtens artikel 20 van 's Hof's Statuut-EEG zijn schriftelijke opmerkingen ingediend door de firma Wünsche, vertegenwoordigd door het advocatenkantoor Modest & Socii, en door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door J. Sack en T. Van Rijn, leden van haar juridische dienst, bijgestaan door R. Streckmann, belastingadviseur.

Het Hof (Tweede kamer) heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan.

II — Schriftelijke opmerkingen, ingediend krachtens artikel 20 van 's Hof's Statuut-EEG

1. De firma *Wünsche* zet de feiten van de zaak uitvoerig uiteen en beroept zich op de praktijk en de vaststellingen van deskundigen tot staving van haar stelling, dat alleen het eerste mengsel „gerstemeel, ander” een produkt is vallende onder tariefpost 11.02, daar het een zetmeelgehalte van meer dan 45 en een asgehalte van minder dan 3 gewichtspercenten heeft.

Zij merkt voorts op, dat de Commissie in de ten tijde van de onderhavige exporten geldende verordeningen nrs. 661/72 en 1121/72 residuen afkomstig van de bewerking van granen van post 23.02 van het gemeenschappelijk douanetarief, heeft uitgesloten als bestanddelen van mengvoeders waarvoor restituties kunnen worden betaald, ofschoon ook deze produkten in bijlage A bij verordening nr. 120/68 van de Raad werden vermeld en derhalve in beginsel recht gaven op restituties.

De eerste vraag komt volgens de firma *Wünsche* in concreto erop neer, of de wijze van be- of verwerking van graan beslissend is voor de tariefindeling van de bij die be- of verwerking verkregen produkten. Het is volgens haar vaste rechtspraak van het Hof, dat deze procédés niet van belang zijn voor de tariefindeling van een produkt. Zij merkt daartoe inzonderheid op dat het Hof in het arrest van 20 juni 1973 (zaak 80/72, Koninklijke Lassiefabrieken, Jurispr. 1972, blz. 635) heeft gewezen op een noot in de bijlage bij verordening nr. 1052/68, volgens welke

„indeling onder deze onderverdeling [de posten 11.01 en 11.02] is onderworpen aan de voorwaarde dat het betrokken produkt een zetmeelgehalte heeft van meer dan 45 % en een asgehalte van ten hoogste ... 3 gewichtspercenten voor produkten op basis van gerst ...”,

en derhalve het zetmeel- en asgehalte van het betrokken produkt doorslaggevend achtte. Voorts gaan volgens haar de toelichtingen bij de IDR-Nomenclatuur in dezelfde richting.

Tenslotte mag volgens de firma Wünsche niet uit het oog worden verloren dat gerstemeel in de regel door zifting van de residuen van de produktie van gepelde gerst wordt verkregen, dat het door pellen en niet door maling verkregen produkten betreft, en dat de vervaardiging van gerstemeel door pellen derhalve gebruikelijk is. Ook hierdoor is het uitgesloten dat meel, verkregen bij het pellen van gerst, of een eerste mengsel dat dergelijk meel omvat, onder tariefpost 23.02 kan vallen indien het zetmeelgehalte hoger is dan 45 % en het asgehalte minder dan 3 % bedraagt.

De firma Wünsche merkt op dat de Bundesfinanzhof met de tweede vraag wenst te vernemen of alle in het onderhavige mengvoeder vervatte bestanddelen op basis van graan tezamen in aanmerking moeten worden genomen, en niet alleen het eerste mengsel „gerstemeel, ander”. Zij is op dit punt van mening dat de exporteur bij opgave van de samenstelling van het produkt alleen die produkten mag vermelden die op het moment van vervaardiging voorhanden waren en die bij de vervaardiging werden aangewend, en dat de verschillende bij de vervaardiging aangewende produkten afzonderlijk, „per tariefpost”, moeten worden vermeld (artikel 2, lid 1, van verordening nr. 1913/69). Volgens haar ware derhalve de tweede vraag te beantwoorden als volgt:

„Het gehalte aan graanprodukten van mengvoeders in de zin van de verordeningen nrs. 661/72 en 1121/72 dient niet te worden vastgesteld aan de hand van alle in het mengvoeder vervatte bestanddelen die bij de be- of verwerking van granen zijn verkregen; beslissend is veel-

eer, welke produkten — per tariefpost — ten tijde van de vervaardiging reeds voorhanden waren en bij de vervaardiging als afzonderlijke componenten van het mengvoeder zijn aangewend.”

Gelet op haar opmerkingen met betrekking tot de tweede vraag, dient volgens de firma Wünsche op de derde vraag te worden geantwoord, dat als graanprodukt in de zin van bovengenoemde verordeningen eveneens kan worden aangemerkt een eerste mengsel bestaande uit gemalen gerst en slijpmeel van gerst, voor zover dit mengsel ten tijde van de vervaardiging van het mengvoeder reeds bestond, op dat moment onder tariefpost 11.01 of 11.02 moest worden ingedeeld, en vervolgens bij de vervaardiging van het mengvoeder daadwerkelijk werd aangewend. Ook mengprodukten kunnen graanprodukten zijn, voor zover hun zetmeelgehalte hoger is dan 45 % en hun asgehalte lager dan 3 %. Voorts was zij haars inziens niet gehouden, de afzonderlijke bestanddelen van het eerste mengsel afzonderlijk per tariefpost (artikel 2, lid 1, van verordening nr. 1913/69) te vermelden.

Subsidiair betoogt zij dat gezien het bovenstaande op de vierde vraag ware te antwoorden, dat indien het slijpmeel vóór de vervaardiging van het mengvoeder wordt gemengd, dit mengsel moet worden ingedeeld en het recht op restituties moet worden vastgesteld aan de hand van het zetmeel- en asgehalte.

Verzoekster verklaart het niet eens te zijn met de opvatting van de Bundesfinanzhof, als zouden de verordeningen nrs. 661/72 en 1121/72, volgens welke alleen de produkten van hoofdstuk 10 en de tariefposten 11.01 en 11.02 kunnen worden aangemerkt als graanprodukten voor mengvoeders waarvoor restituties kunnen worden verleend, in overeenstemming zijn met verordening nr. 968/68, met name artikel 7, lid 1. Vol-

gens haar dienen die bestanddelen van mengvoeders te worden bevoorrecht die op zich in beginsel in aanmerking kwamen voor restituties en die bij de vervaardiging van mengvoeders daadwerkelijk werden gebruikt. De Commissie was niet bevoegd hierop — in strijd met de uitdrukkelijke bewoordingen van artikel 7, lid 1, van verordening nr. 968/68 — beperkingen aan te brengen en de in bijlage A bij verordening nr. 120/68 eveneens vermelde residuen van de verwerking van graan van tariefpost 23.02 uit te sluiten.

Zij merkt op dat de Commissie bovenal niet gerechtigd was, de draagwijdte van artikel 7, lid 1, van verordening nr. 968/68 van de Raad eenvoudig in de considerans van de verordeningen nrs. 1913/69, 661/72 en 1121/72 te beperken, noch om het begrip graanprodukten die in aanmerking komen voor restituties gewoonweg door een voetnoot in de verordeningen nrs. 661/72 en 1121/72 te beperken.

Mitsdien moeten volgens verzoekster ook de produkten van tariefpost 23.02, voor zover zij bij de vervaardiging van mengvoeder daadwerkelijk zijn aangewend, worden erkend als bestanddelen op basis van graan die in aanmerking komen voor restituties. De hiermee strijdige voetnoot in de bijlage van de verordeningen nrs. 661/72 en 1121/72 is haar inziens ongeldig.

2. De *Commissie* merkt met betrekking tot de eerste vraag op dat alleen de kenmerkende en objectieve eigenschappen van het produkt en niet de produktiewijze beslissend zijn. Zij wijst erop dat de verordeningen nrs. 661/72 en 1121/72 de restitutie bij uitvoer voor mengvoeder afhankelijk stellen van het gehalte aan graanprodukten bedoeld in hoofdstuk 10 en de tariefposten 11.01 en

11.02 van het gemeenschappelijk douanetarief. Zemelen, slijpsel en andere resten van het zeven, malen of van andere bewerkingen van granen, waar slijpmeel op zich ook toe behoort, kunnen onder tariefpost 23.02 worden ingedeeld en komen derhalve niet in aanmerking voor restituties.

Aangezien de kwaliteit van een residu van de verwerking van graan — in casu slijpmeel — kan verschillen, met name al naar gelang het zetmeelgehalte, en om verstoringen van de concurrentie met meel te voorkomen, heeft de Commissie bepalingen vastgesteld volgens welke de indeling van een produkt als meel of als residu niet meer afhankelijk is van de hoedanigheid die een produkt aan de wijze van vervaardiging ontleent, maar uitsluitend van bepaalde zetmeel- en asgehaltes. Aantekening 2 A bij hoofdstuk 11 van het gemeenschappelijk douanetarief, waarvan de huidige versie gelijk is aan die welke ten tijde van de export in 1972 gold, te weten dat een graanprodukt onder de tariefposten 11.01 en 11.02 kan worden ingedeeld indien het een zetmeelgehalte van meer dan 45 % heeft en een asgehalte van niet meer dan 3 %, refereert derhalve uitsluitend aan de kenmerkende eigenschappen van het produkt en niet aan de wijze waarop het is vervaardigd.

Volgens de Commissie is het evenwel de vraag of de aantekeningen bij het gemeenschappelijk douanetarief op de groepering van produkten volgens de verordeningen inzake restituties kunnen worden toegepast, en of aantekening 2 A bij hoofdstuk 11 van het gemeenschappelijk douanetarief alleen geldt voor meel van granen of ook voor andere, niet door malen maar door slijpen of pellen verkregen produkten. Nu de betrokken regeling geen eigen bepalingen voor de uitlegging van de posten van het gemeenschappelijk douanetarief heeft geschapen en die posten enkel heeft over-

genomen, moeten de voor de uitlegging van het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde voorschriften ook voor de uitlegging van de bepalingen inzake restituties worden toegepast. Voorts beklomtoont zij dat volgens artikel 18 van basisverordening nr. 120/67 van de Raad de algemene regels voor de uitlegging en de bijzondere regels voor de toepassing van het gemeenschappelijk douanetarief van toepassing zijn op de classificatie van de onder deze verordening vallende produkten.

Volgens de Commissie bevatten de aantekeningen 2 A en 2 B bij hoofdstuk 11 van het gemeenschappelijk douanetarief aanwijzingen, dat alleen door maling van granen verkregen produkten „produkten van de graanmeelindustrie” in de zin van het gemeenschappelijk douanetarief zijn.

Voorts kan haars inziens uit de aanduiding van „graanprodukten” in de verordeningen nrs. 1913/69, 661/72 en 1121/72 alsmede de aanwijzingen omtrent hun tariefindeling worden afgeleid, dat als graanprodukt in de zin van de onderhavige verordeningen onder meer moet worden aangemerkt ieder produkt dat volgens genoemde aantekening 2 A tot tariefpost 11.01 of 11.02 behoort, ongeacht of het een door maling dan wel pellen of pellen van granen verkregen produkt betreft.

Volgens de Commissie kunnen de overige aan het Hof voorgelegde vragen tezamen worden beantwoord. Blijkens een globaal onderzoek van het systeem en het doel van de restituties bij uitvoer, is het absoluut noodzakelijk dat de exporteur ieder bestanddeel van mengvoeder op basis van graan afzonderlijk met nauwkeurige opgave van het percentage vermeldt en daarbij de betrokken tariefpost aangeeft. Deze oplossing, die voor het overige in artikel 2 van verordening

nr. 1913/69 is voorzien, sluit ieder risico van bedrog of misbruik uit en vergemakkelijkt de controle, zonder dat produkten in aanmerking kunnen worden genomen waarvoor in werkelijkheid geen restitutie moet worden betaald. Hetzelfde geldt voor „eerste mengsels”. Indien de exporteur de door be- of verwerking van graan verkregen produkten tezamen mocht opgeven, zou hij de mogelijkheid hebben ook produkten in aanmerking te doen nemen die buiten beschouwing dienen te blijven.

Artikel 2 van voornoemde verordening moet volgens de Commissie derhalve aldus worden uitgelegd, dat „nauwkeurige aanduiding van het percentage per tariefpost, van elk produkt dat ... is verwerkt” betekent dat het resultaat van ieder procédé van be- of verwerking van het graan moet worden vermeld. Om tenslotte het gevaar van bedrog uit te sluiten, moet het bij ieder pelprocédé verkregen pelmeel van gerst afzonderlijk worden vermeld. Volgens de Commissie wordt alleen bij deze logische uitlegging van artikel 2 recht gedaan aan de doelstelling ervan, ingeval een produkt niet naar de wijze van vervaardiging doch naar bepaalde gehalten aan zekere bestanddelen in een tariefpost wordt ingedeeld.

Op grond van het bovenstaande stelt de Commissie voor, de gestelde vragen te beantwoorden als volgt:

1. Bij de vaststelling van het gehalte aan graanprodukten in de zin van de verordeningen (EEG) nrs. 661/72 en 1121/72 van de Commissie van mengvoeders, moeten ook produkten in aanmerking worden genomen die bij het slijpen of pellen van graan worden verkregen. Wat als graanprodukt in de zin van voornoemde verordenin-

gen is te beschouwen, moet worden vastgesteld volgens de voorschriften van het gemeenschappelijk douanetarief waarnaar in deze verordeningen wordt verwezen.

2. Het gehalte aan graanprodukten in de zin van voornoemde verordeningen van mengvoeders dient ingevolge artikel 2 van verordening nr. 1913/69 van de Commissie te worden vastgesteld aan de hand van alle afzonderlijke in het mengvoeder vervatte bestanddelen, die bij een vanuit technisch oogpunt onderscheiden be- of verwerkingsprocédé zijn ontstaan.

III — Mondelinge behandeling

Ter terechtzitting van 28 januari 1982 zijn mondelinge opmerkingen gemaakt door de firma L. Wünsche, vertegenwoordigd door K. Landry van het advocatenkantoor Modest & Socii, en door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door J. Sack en T. Van Rijn, leden van haar juridische dienst, bijgestaan door R. Streckmann, belastingadviseur.

De advocaat-generaal heeft ter terechtzitting van 11 maart 1982 conclusie genomen.

In rechte

- 1 Bij beschikking van 12 mei 1981, ingekomen ter griffie van het Hof op 9 juni 1981, heeft de Bundesfinanzhof het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag vier prejudiciële vragen gesteld over de uitlegging van de verordeningen nrs. 661/72 en 1121/72 van de Commissie van 29 maart respectievelijk 29 mei 1972 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor mengvoeders op basis van granen (PB L 79 van 1972, blz. 35 en L 126, blz. 33).
- 2 De firma Wünsche voerde vóór de toetreding tot de Gemeenschap van het Verenigd Koninkrijk naar dat land twee partijen mengvoeders uit, die luidens haar verklaring 66 % „gerstemeel, ander” bevatten, 20 % „gerstezemelen, gemalen”, alsmede andere bestanddelen. Het meel bevatte 22,7 % gemalen gerst en 77,3 % „slijpmeel”. Het Hauptzollamt Hamburg-Jonas stelde — naderhand — vast dat het „gerstemeel, ander” een mengsel was en vorderde van de aan de firma Wünsche toegekende restituties ter hoogte van DM 102 895,49 een bedrag van DM 89 175,33 terug. Het Hauptzollamt weigerde daarmee het „slijpmeel” in aanmerking te nemen: zijns inziens betrof het hier een bijproduct van de vervaardiging van gepelde gerst, dat derhalve niet kon worden aangemerkt als een graanprodukt in de zin van de verordeningen betreffende de restituties. Het Hauptzollamt weigerde „gerstemeel, ander” als een homogeen produkt aan te merken.

- 3 Het Finanzgericht aanvaardde het argument van de firma Wünsche, dat het in het eerste en tweede pelprocédé verkregen „slijpmeel” één produkt was en — evenals het gerstemeel — als een graanprodukt moest worden aangemerkt. Het Hauptzollamt ging van deze beslissing in beroep bij de Bundesfinanzhof.
- 4 De Bundesfinanzhof heeft het Hof de volgende prejudiciële vragen voorgelegd:
- „a) Moeten bij de vaststelling van het gehalte van mengvoeders aan graanprodukten in de zin van de verordeningen (EEG) nrs. 661/72 en 1121/72 van de Commissie ook produkten in aanmerking worden genomen die bij het slijpen of pellen en niet bij het malen van graankorrels zijn ontstaan?
- b) Moet het gehalte van mengvoeders aan graanprodukten in de zin van bovenbedoelde verordeningen worden bepaald aan de hand van alle in het mengvoeder vervatte bestanddelen die bij de be- of verwerking van granen zijn ontstaan?
- c) Ingeval vraag b ontkennend wordt beantwoord: kan als graanprodukt in de zin van de bedoelde verordeningen worden aangemerkt een eerste mengsel, bestaande uit gemalen gerst en zogenoemd slijpmeel?
- d) Ingeval vraag a bevestigend en vraag c ontkennend wordt beantwoord: moeten de bij de onderscheiden slijp- of pelprocédés voor de produktie van gepelde gerst verkregen hoeveelheden slijpmeel bij de vaststelling van het gehalte van mengvoeders aan graanprodukten in de zin van genoemde verordeningen afzonderlijk in aanmerking worden genomen?”
- 5 Volgens de firma Wünsche is de wijze van be- of verwerking irrelevant voor de kwalificatie en de tariefindeling van een produkt; dit zou overigens bevestiging vinden in vaste rechtspraak van het Hof. Voor de tariefindeling is haars inziens alleen bepalend welke graanprodukten het goed bevat. Het recht op restituties zou van die samenstelling afhangen.
- 6 Volgens de Commissie zijn enkel de aard en de objectieve eigenschappen van het produkt bepalend, en niet de wijze waarop het wordt gewonnen of vervaardigd. Onder graanprodukten in de zin van de verordeningen nrs. 661/72 en 1121/72 zijn haars inziens dan ook niet alleen de bij het malen maar ook

de bij het slijpen of pellen van graankorrels verkregen produkten te verstaan. Ter beantwoording van de vragen 2 tot en met 4 moet volgens haar het gehalte van mengvoeders aan graanprodukten worden bepaald aan de hand van ieder afzonderlijk bestanddeel dat bij een produktietechnisch te onderscheiden be- of verwerkingsprocédé is ontstaan.

De eerste vraag

- 7 Bij de eerste vraag gaat het hoofdzakelijk erom, of de produktiewijze bepalend is voor de kwalificatie van een produkt als „graanprodukt” in de zin van de verordeningen nrs. 661/72 en 1121/72 van de Commissie.
- 8 Luidens de vierde overweging van die verordeningen „... (moet) een restitutie bij uitvoer van mengvoeders op basis van granen worden bepaald door slechts met die bepaalde produkten rekening te houden die worden gebruikt voor de vervaardiging van mengvoeders ...” Volgens artikel 7, lid 1, van verordening nr. 968/68 van de Raad van 15 juli 1968 houdende vaststelling van de regeling voor mengvoeders op basis van granen (PB L 166 van 1968, blz. 2) „(wordt) bij de vaststelling van de restitutie bij uitvoer ... slechts rekening gehouden met bepaalde produkten die worden gebruikt bij de vervaardiging van mengvoeders en waarvoor een restitutie bij uitvoer kan worden vastgesteld.”
- 9 Luidens voetnoot 2 in de bijlage bij de verordeningen nrs. 661/72 en 1121/72 worden als graanprodukten beschouwd de produkten van hoofdstuk 10 en van de posten 11.01 en 11.02 van het gemeenschappelijk douanetarief.
- 10 Volgens aantekening 2 A bij hoofdstuk 11 van het gemeenschappelijk douanetarief „(vallen) ... produkten van de graanmeelindustrie onder hoofdstuk 11 indien zij, in gewichtpercenten berekend op de droge stof, tegelijkertijd: a) een zetmeelgehalte hebben (bepaald volgens de gewijzigde polarimetrische methode van Ewers) dat hoger is dan ... [45 %], en b) een asgehalte hebben (na aftrek van eventueel toegevoegde mineralen) dat niet uitgaat boven ... [3 %]”. Produkten van de graanindustrie die hieraan niet voldoen dienen volgens deze aantekening onder post 23.02 van het gemeenschappelijk douanetarief te worden ingedeeld.

Daaruit volgt dat bij de onderhavige produkten de wijze van vervaardiging niet in aanmerking is te nemen. De produkten moeten derhalve rechtstreeks worden ingedeeld in de bijzondere post aan de indelingscriteria waarvan zij beantwoorden.

- 12 In dit verband moet worden bevestigd dat volgens vaste rechtspraak het beslissende criterium voor de indeling van goederen in het douanetarief in het algemeen moet worden gezocht in hun objectieve kenmerken en eigenschappen zoals deze in de bewoordingen van de post van het gemeenschappelijk douanetarief en in de aantekeningen bij de afdelingen of hoofdstukken van dat tarief zijn omschreven.
- 13 De eerste vraag moet derhalve aldus worden beantwoord, dat het gehalte van mengvoeders op basis van granen aan graanprodukten in de zin van de verordeningen nrs. 661/72 en 1121/72 van de Commissie uitsluitend moet worden bepaald aan de hand van de in het gemeenschappelijk douanetarief voorziene kwalitatieve criteria, zonder dat daarbij de wijze van vervaardiging in aanmerking behoeft te worden genomen.

De overige vragen

- 14 Met de overige vragen, die tezamen moeten worden behandeld, wenst de Bundesfinanzhof in hoofdzaak te vernemen of bij de vaststelling van de restituties het mengvoeder in zijn geheel in aanmerking moet worden genomen dan wel elk der bestanddelen van het mengvoeder, en, in het laatste geval, of de bij de onderscheiden bewerkingen verkregen produkten afzonderlijk moeten worden beschouwd.
- 15 Volgens voornoemd artikel 7 van verordening nr. 968/68 „(wordt) bij de vaststelling van de restitutie bij uitvoer . . . slechts rekening gehouden met bepaalde produkten die worden gebruikt bij de vervaardiging van mengvoeders en waarvoor een restitutie bij uitvoer kan worden vastgesteld.”
- 16 Daaruit volgt dat de bij uitvoer van mengvoeders verschuldigde restituties niet moeten worden berekend op de grondslag van alle bestanddelen tezamen, maar, in het geval van heterogene samenstellingen, van de afzonderlijke bestanddelen die op zich recht geven op restituties.
- 17 Volgens de tweede overweging van verordening nr. 1913/69 van de Commissie van 29 september 1969 betreffende de toekenning en de vaststelling vooraf van de restitutie bij uitvoer van mengvoeders op basis van granen (PB L 246 van 1969, blz. 11) dient slechts rekening te worden gehouden met „die produkten . . . waarvan zowel de in het mengvoeder bijgemengde hoeveelheid als de kenmerken van deze produkten werkelijk representatief zijn . . . met uitzondering van andere produkten waarvan de bijmenging in dit soort mengvoeder een aanvullende of marginale betekenis heeft.”

- 18 Dienovereenkomstig bepaalt artikel 2 van de verordening dat „de exporteur . . . aan de bevoegde instantie de totale samenstelling van het mengvoeder op basis van granen op(geeft) met nauwkeurige aanduiding van het percentage per tariefpost, van elk soort produkt dat daarin verwerkt is”. Dit betekent dat de exporteur alle afzonderlijke bestanddelen van het betrokken produkt moet opgeven met nauwkeurige aanduiding van het aandeel van elk dier bestanddelen en van de tariefpost waaronder zij vallen.
- 19 Gelet op bovengenoemde bepalingen moet het slijpmeel dat in elke fase van de in de vierde vraag van de verwijzende rechter genoemde slijp- of pelprocédés wordt verkregen, telkens als een afzonderlijk produkt worden beschouwd.
- 20 De overige vragen moeten derhalve aldus worden beantwoord dat het gehalte van mengvoerders aan graanprodukten in de zin van de verordeningen genoemd in het antwoord op de eerste vraag, moet worden bepaald aan de hand van elk der bestanddelen van het mengvoeder dat bij een produktie-technisch te onderscheiden be- of verwerkingsprocédé kan worden verkregen.

Kosten

- 21 De kosten, door de Commissie van de Europese Gemeenschappen wegens indiening harer opmerkingen bij het Hof gemaakt, kunnen niet voor vergoeding in aanmerking komen. Ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede kamer),

uitspraak doende op de door de Bundesfinanzhof bij beschikking van 12 mei 1981 gestelde vragen, verklaart voor recht:

1. Het gehalte van mengvoerders op basis van granen aan graanprodukten in de zin van de verordeningen nrs. 661/72 en 1121/72 van de

Commissie moet uitsluitend worden bepaald aan de hand van de in het gemeenschappelijk douanetarief voorziene kwalitatieve criteria, zonder dat daarbij de wijze van vervaardiging in aanmerking behoeft te worden genomen.

2. Het gehalte van mengvoeders aan graanprodukten in de zin van genoemde verordeningen moet worden bepaald aan de hand van elk der bestanddelen van het mengvoeder dat bij een produktietechnisch afzonderlijk be- of werkingsprocédé kan worden verkregen.

Due

Chloros

Grévisse

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 1 juli 1982.

De griffier

De president van de Tweede kamer

P. Heim

O. Due

CONCLUSIE VAN DE ADVOCaat-GENERAAL
P. VERLOREN VAN THEMAAT
VAN 11 MAART 1982

*Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,*

1. Feiten en prejudiciële vragen

Door de firma Wünsche, verzoekster in eerste aanleg, werden op 27 april 1972 en 7 juni 1972 partijen mengvoeders op graanbasis naar het Verenigd Koninkrijk uitgevoerd. Aangezien dat land destijds nog niet tot de Gemeenschap was toegetreden, kon verzoekster voor deze uitvoer recht doen gelden op uitvoerrestituties, zoals deze bedragen waren vastgesteld in de verordeningen van de Commissie nr. 661/72 van 29 maart 1972 (PB L 79 van 1972, blz. 5) en nr. 1121/72

van 29 mei 1972 (PB L 126 van 1972, blz. 33). Voor de verkrijging van deze restituties vond een aanmelding plaats bij het Hauptzollamt, welke een bedrag van DM 102 895,49 toekende. De samenstelling van de mengvoeders was als volgt opgegeven:

66 % gerstemeel, ander
20 % gerstezemelen, gemalen
12 % aardappelzetmeel
1 % mineralenmengsel
1 % melasse.

Later stelde het Hauptzollamt echter vast dat de grondslag voor de restitutieberekening, aanvankelijk gebaseerd op de